Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 12. novembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poľnohospodárstvo — Nariadenie (ES) č. 73/2009 — Článok 7 ods. 1, článok 10 ods. 1, článok 121 a článok 132 ods. 2 — Vykonávacie predpisy k tomuto nariadeniu — Platnosť vzhľadom na Zmluvu o FEÚ, akt o pristúpení z roku 2003, ako aj zásady nediskriminácie, právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery a riadnej správy vecí verejných — Modulácia priamych platieb poskytovaných poľnohospodárom — Zníženie súm — Úrovne priamych platieb uplatniteľné v členských štátoch Európskeho spoločenstva v jeho zložení k 30. aprílu 2004 a v členských štátoch, ktoré pristúpili k Európskemu spoločenstvu 1. mája 2004 — Neuverejnenie a neexistencia odôvodnenia“

Vo veci C-103/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) z 10. februára 2014 a doručený Súdnemu dvoru 4. marca 2014, ktorý súvisí s konaním:

Bronius Jakutis,

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

proti

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos,

Lietuvos valstybė,

za účasti:

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan (spravodajca), A. Prechal a K. Jürimäe,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. februára 2015,

* Jazyk konania: litovčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— B. Jakutis a Kretingalės kooperatinė ŽŪB, v zastúpení: E. Pranauskas, J. Sviderskis a I. Vėgėlė, advokatas,

— litovská vláda, v zastúpení: D. Kriaučiūnas, K. Anužis, R. Makelis, A. Karbauskas a K. Vainienė, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: E. Karlsson a J. Vaičiukaitė, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: H. Kranenborg a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júna 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 39 ZFEÚ, kapitoly 6 časti A bodu 27 písm. b) prílohy II Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33, ďalej len „akt o pristúpení z roku 2003“), a článku 7 ods. 1, článku 10 ods. 1, článku 121 a článku 132 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, s. 16, a korigendum Ú. v. EÚ L 43, 2010, s. 7), ako aj platnosti článku 10 ods. 1 a článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009, korigenda k tomuto nariadeniu uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2010 a vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2012) 4391 final z 2. júla 2012, ktorým sa povoľuje vyplácanie doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v Litve za rok 2012, a pracovného dokumentu Komisie DS2011/14/REV2 z 20. októbra 2011.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú pán Jakutis a Kretingalės kooperatinė ŽŪB (poľnohospodárske družstvo Kretingalė) na jednej strane a Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (Národná platobná agentúra pri ministerstve poľnohospodárstva, ďalej len „agentúra“), ako aj Lietuvos valstybė (litovský štát) na druhej strane a ktorý sa týka modulácie priamych platieb Európskej únie a zníženia doplnkových vnútroštátnych priamych platieb (ďalej len „DVPP“) za rok 2012 vo vzťahu k žalobcom v konaní vo veci samej, ktorí žiadajú náhradu ušlého zisku.

Právny rámec

Akt o pristúpení z roku 2003

3 Podľa článku 9 aktu o pristúpení z roku 2003:

„Ustanovenia tohto aktu, ktorých účelom alebo účinkom je zrušiť alebo zmeniť a doplniť akty prijaté orgánmi a ktoré nemajú prechodnú povahu, majú rovnakú právnu povahu ako ustanovenia, ktoré rušia alebo menia a dopĺňajú, a podliehajú tým istým pravidlám ako tieto ustanovenia.“

4 Podľa článku 23 tohto aktu:

„Rada sa môže jednomyseľne na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom uznieť na takých úpravách ustanovení tohto aktu, ktoré sa vzťahujú na spoločnú poľnohospodársku politiku [(SPP)] a ktoré sú nevyhnutné v dôsledku zmeny pravidiel spoločenstva. Takéto úpravy môžu byť vykonané do dňa pristúpenia.“

5 Článok 57 uvedeného aktu znie:

„1. Ak si akty orgánov pred pristúpením vyžadujú úpravy z dôvodu pristúpenia, pričom nevyhnutné úpravy neboli ustanovené v tomto akte alebo v prílohách k nemu, vykonajú sa tieto úpravy v súlade s postupom ustanoveným v odseku 2. Tieto úpravy nadobudnú účinnosť dňom pristúpenia.

2. Na tento účel Rada na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou alebo Komisia, podľa toho, ktorý z orgánov prijal pôvodný akt, vyhotoví potrebné znenia.“

Nariadenie (ES) č. 1259/1999

6 Nariadenie Rady (ES) č. 1259/1999 zo 17. mája 1999, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pre schémy priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 113; Mim. vyd. 03/025, s. 424), sa podľa svojho článku 1 vzťahuje na platby udeľované priamo farmárom podľa schém podpory v rámci SPP, ktoré sú úplne alebo čiastočne financované zo záručnej sekcie EPUZF, okrem takých, ktoré sú stanovené podľa nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, s. 80; Mim. vyd.03/025, s. 391).

7 Kapitolou 6 A bodom 27 písm. b) prílohy II aktu o pristúpení z roku 2003 došlo k vloženiu článkov 1a až 1c, týkajúcich sa systémov podpory v nových členských štátoch, do nariadenia č. 1259/1999.

8 Článok 1a nariadenia č. 1259/1999 stanovuje režim priamych platieb, ktoré sú predmetom postupného zavádzania v nových členských štátoch. Podľa tohto článku:

„Zavedenie systémov podpory v nových členských štátoch

V Českej republike, v Estónsku, na Cypre, v Lotyšsku, v Litve, v Maďarsku, na Malte, v Poľsku, v Slovinsku a na Slovensku (ďalej len ‚nové členské štáty‘) sa priame platby schválené podľa systémov podpory uvedených v článku 1 zavádzajú v súlade s nasledujúcim harmonogramom, v ktorom je zvyšovanie uvedené ako percentuálny podiel týchto platieb spoločenstva v zložení ku 30. aprílu 2004:

— 25 % v roku 2004

— 30 % v roku 2005

— 35 % v roku 2006

— 40 % v roku 2007

— 50 % v roku 2008

— 60 % v roku 2009

— 70 % v roku 2010

— 80 % v roku 2011

— 90 % v roku 2012

— 100 % od roku 2013.“

9 Článok 1b nariadenia č. 1259/1999 stanovil systém jednotnej platby na plochu pre nové členské štáty (ďalej len „SJPP“), ktorý členské štáty mohli zaviesť namiesto priamych platieb poskytovaných podľa systémov podpory uvedených v článku 1 tohto nariadenia.

10 Článok 1c nariadenia č. 1259/1999 umožnil novým členským štátom poskytovať DVPP. Jeho odsek 1 znel:

„Na účely tohto článku ‚vnútroštátny systém porovnateľný s SPP‘ znamená vnútroštátny systém priamych platieb uplatňovaný predo dňom pristúpenia nového členského štátu, podľa ktorého sa podpora udeľovala poľnohospodárom na výrobu, na ktorú sa vzťahujú systémy priamych platieb [Únie] uvedené v prílohe I“.

11 Podľa znenia odseku 2 posledného pododseku tohto článku:

„Celková priama podpora, ktorá môže byť poskytnutá poľnohospodárovi v novom členskom štáte po pristúpení podľa príslušného systému [Únie], nesmie vrátane všetkých [DVPP] presiahnuť úroveň priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok podľa príslušného systému [Únie], ktorý sa v tom čase uplatňuje na členské štáty spoločenstva v zložení k 30. aprílu 2004.“

12 Článok 1c ods. 4, 5 a 8 nariadenia č. 1259/1999 znejú takto:

„4. Ak sa nový členský štát rozhodne uplatňovať [SJPP], môže za podmienok uvedených v odsekoch 5 a 8 poskytnúť doplnkovú štátnu priamu pomoc.

5. Celková suma doplnkovej štátnej pomoci poskytnutej na odvetvie je v príslušnom roku uplatňovania [SJPP] obmedzená stanoveným limitom pre odvetvie. Tento limit sa rovná rozdielu medzi:

— celkovou sumou podpory na odvetvie, ktorá je výsledkom uplatňovania prvej, resp. druhej zarážky odseku 2, a

— celkovej sumy priamej podpory, ktorá by bola pre rovnaké odvetvie v príslušnom roku k dispozícii v danom novom členskom štáte podľa [SJPP].

…

8. Žiadne doplnkové štátne platby alebo pomoc nebudú udelené pre poľnohospodárske činnosti, na ktoré sa vzťahuje spoločná organizácia trhu a ktoré nie sú priamo podporované systémom podpory uvedeným v článku 1.“

Nariadenie (ES) č. 1782/2003

13 Nariadenie Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269), vo svojom článku 10 nazvanom „Odlíšenie [Modulácia – *neoficiálny preklad*]“ uvádza:

„1. Všetky čiastky priamych platieb, ktoré sa majú poľnohospodárovi poskytnúť v danom členskom štáte na príslušný kalendárny rok, sa až do roku 2012 každý rok krátia o tieto percentá:

— 3 % v roku 2005,

— 4 % v roku 2006,

— 5 % v roku 2007,

— 5 % v roku 2008,

— 5 % v roku 2009,

— 5 % v roku 2010,

— 5 % v roku 2011,

— 5 % v roku 2012.

…“

14 Rozhodnutie Rady 2004/281/ES z 22. marca 2004, ktorým sa v dôsledku reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky upravuje Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 93, s. 1), doplnilo do nariadenia č. 1782/2003 články 143a až 143c.

15 Článok 143a nariadenia č. 1782/2003 prebral harmonogram postupného zavedenia priamych platieb stanovený článkom 1a nariadenia č. 1259/1999, zatiaľ čo článok 143b nariadenia č. 1782/2003obsahoval pravidlá týkajúce sa SJPP.

16 Podobne ako článok 1c nariadenia č. 1259/1999, článok 143c nariadenia č. 1782/2003 umožňoval novým členským štátom poskytovať DVPP a vo svojom odseku 2 štvrtom pododseku tiež uvádzal, že celková priama podpora, ktorú možno poskytnúť poľnohospodárovi v novom členskom štáte po pristúpení podľa príslušnej priamej platby vrátane všetkých DVPP, nepresiahne úroveň priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok podľa zodpovedajúcej priamej platby, ktorá sa v tom čase uplatňuje na členské štáty Spoločenstva v zložení k 30. aprílu 2004.

17 Nariadenie Rady (ES) č. 583/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1782/2003 ustanovujúce spoločné pravidlá pre programy priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ustanovujúce určité programy podpory pre farmárov, nariadenie (ES) č. 1786/2003 o spoločnej organizácii trhu so sušenými krmivami a nariadenie (ES) č. 1257/1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) v dôsledku pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 91, s. 1; Mim. vyd. 03/043, s. 295), doplnilo do nariadenia č. 1782/2003 článok 12a.

18 Článok 12a nariadenia č. 1782/2003 vo svojom odseku 1 uvádzal:

„Články 10 a 12 sa nevzťahujú na nové členské štáty až do začiatku kalendárneho roka, vzhľadom na ktorý sa úroveň priamych platieb uplatniteľná v nových členských štátoch aspoň rovná úrovni týchto platieb uplatniteľnej v tom čase v spoločenstve, ako bolo ustanovené 30. apríla 2004.“

Nariadenie č. 73/2009

19 Podľa odôvodnenia 17 nariadenia č. 73/2009:

„Modulácia by nemala znížiť čistú sumu vyplatenú poľnohospodárovi v novom členskom štáte pod sumu, ktorá sa má zaplatiť rovnocennému poľnohospodárovi v členských štátoch iných ako sú nové členské štáty. Keď sa modulácia stane uplatniteľná na poľnohospodárov v nových členských štátoch, miera zníženia by sa preto mala obmedziť na rozdiel medzi úrovňou vyplývajúcou z harmonogramu postupného zavádzania a úrovňou v členských štátoch iných ako sú nové členské štáty po uplatnení modulácie. Okrem toho by sa modulácia mala zohľadniť pri schvaľovaní [DVPP] poľnohospodárom v nových členských štátoch, na ktorých sa vzťahuje.“

20 Podľa znenia článku 2 písm. d) uvedeného nariadenia pojem „priama platba“ znamená „platba poskytnutá priamo poľnohospodárom v rámci jedného z režimov podpory uvedených v prílohe I“.

21 Článok 7 toho istého nariadenia nazvaný „Modulácia“ stanovuje:

„1. Akékoľvek sumy priamych platieb, ktoré sa majú poľnohospodárovi poskytnúť v danom kalendárnom roku a presahujú 5000 [eur], sa až do roku 2012 každý rok znižujú o tieto percentá:

a) v roku 2009 o 7 %;

b) v roku 2010 o 8 %;

c) v roku 2011 o 9 %;

d) v roku 2012 o 10 %.

2. Zníženia ustanovené v odseku 1 sa pri sumách prevyšujúcich 300 000 [eur] zvyšujú o 4 percentuálne body.

…“

22 Článok 10 nariadenia č. 73/2009 s nadpisom „Osobitné pravidlá pre moduláciu v nových členských štátoch“ uvádza:

„1. Článok 7 sa vzťahuje na poľnohospodárov v novom členskom štáte v ktoromkoľvek danom kalendárnom roku, len ak výška priamych platieb uplatniteľných v uvedenom členskom štáte na daný kalendárny rok podľa článku 121 sa rovná aspoň výške priamych platieb, ktorá je v tom čase uplatniteľná v iných ako nových členských štátoch po zohľadnení akýchkoľvek znížení uplatnených podľa článku 7 ods. 1.

2. Ak sa článok 7 vzťahuje na poľnohospodárov v novom členskom štáte, percento uplatniteľné podľa článku 7 ods. 1 sa obmedzí na rozdiel medzi výškou priamych platieb uplatniteľnou na tento členský štát podľa článku 121 a výškou priamych platieb v iných ako nových členských štátoch s ohľadom na akékoľvek zníženia uplatnené podľa článku 7 ods. 1.

…“

23 Článok 121 uvedeného nariadenia stanovuje:

„V nových členských štátoch… sa priame platby zavádzajú v súlade s nasledujúcim plánom postupného zvyšovania vyjadreným v percentách z výšky platieb, ktorá sa v tom období uplatňuje v iných ako nových členských štátoch:

— 60 % v roku 2009,

— 70 % v roku 2010,

— 80 % v roku 2011,

— 90 % v roku 2012,

— 100 % od roku 2013.

…“

24 Podľa ustanovenia článku 132 ods. 2 rovnakého nariadenia:

„Nové členské štáty majú možnosť, ak to Komisia povolí, doplniť akékoľvek priame platby:

a) ohľadne všetkých priamych platieb do výšky 30 percentuálnych bodov nad uplatniteľnou výškou uvedenou v článku 121 v príslušnom roku. … V prípade priamych platieb uvedených v hlave IV kapitole 7 nariadenia (ES) č. 1782/2003 môžu nové členské štáty doplniť priame platby do výšky 100 %. …

alebo

b) i) pokiaľ ide o priame platby iné ako režim jednotnej platby, do celkovej výšky priamej podpory, ktorú by poľnohospodár mohol získať na jednotlivé produkty v novom členskom štáte v kalendárnom roku 2003 v rámci vnútroštátneho režimu porovnateľného s režimom SPP, zvýšená o 10 percentuálnych bodov. Pre Litvu je však referenčným rokom kalendárny rok 2002. …;

ii) pokiaľ ide o režim jednotnej platby do celkovej výšky doplnkovej vnútroštátnej priamej podpory, ktorú môže nový členský štát udeliť na daný rok, je obmedzená osobitným finančným rámcom. Tento finančný rámec sa rovná rozdielu medzi:

— celkovou výškou vnútroštátnej priamej podpory porovnateľnej s režimom SPP, ktorá by bola k dispozícii v príslušnom novom členskom štáte na kalendárny rok 2003 alebo v prípade Litvy na kalendárny rok 2002, zakaždým zvýšená o 10 percentuálnych bodov. …, a

— vnútroštátnym stropom tohto nového členského štátu uvedeným v prílohe VIII a prípadne upraveným v súlade s článkom 51 ods. 2.

Na účely výpočtu celkovej sumy uvedenej v prvej zarážke tohto podbodu sa zahŕňajú vnútroštátne priame platby alebo ich zložky zodpovedajúce priamym platbám Spoločenstva, alebo ich zložky, ktoré sa zohľadnili pri výpočte platného stropu dotknutého nového členského štátu v súlade s článkom 40 a článkom 51 ods. 2.

Pre každú príslušnú priamu platbu sa nový členský štát môže rozhodnúť uplatňovať buď písmeno a) alebo b) prvého pododseku.

…“

25 Posledný pododsek článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 bol najprv formulovaný takto:

„Celková priama podpora, ktorá sa môže udeliť poľnohospodárovi v nových členských štátoch po pristúpení v rámci príslušnej priamej platby, vrátane všetkých [DVPP], nesmie prekročiť výšku priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok v rámci zodpovedajúcej priamej platby uplatňovanej v tom istom čase na členské štáty v iných ako nových členských štátoch, a to od roku 2012, pričom sa zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10.“

26 Toto ustanovenie bolo opravené korigendom vo všetkých úradných jazykoch, ktoré bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 18. februára 2010 a znie takto:

„Celková priama podpora, ktorá sa môže udeliť poľnohospodárovi v nových členských štátoch po pristúpení v rámci príslušnej priamej platby, vrátane všetkých [DVPP], nesmie prekročiť výšku priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok v rámci zodpovedajúcej priamej platby uplatňovanej v tom istom čase na členské štáty v iných ako nových členských štátoch, pričom sa od roku 2012 zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10.“

27 Článok 132 ods. 4 až 8 nariadenia č. 73/2009 uvádza:

„4. Ak sa nový členský štát rozhodne uplatňovať [RJPP], tento nový členský štát môže poskytnúť doplnkovú vnútroštátnu priamu podporu za podmienok uvedených v odsekoch 5 a 8.

5. Celková výška doplnkovej vnútroštátnej podpory poskytnutej v danom roku pri uplatňovaní [SJPP] môže byť obmedzená osobitným finančným rámcom pre (pod)sektor za predpokladu, že tento finančný rámec pre daný (pod)sektor sa môže týkať len:

a) spojených priamych platieb do režimu jednotnej platby a/alebo

b) na rok 2009 jednej alebo viacerých priamych platieb, ktoré sú vylúčené alebo môžu byť vylúčené z režimu jednotnej platby v súlade s článkom 70 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1782/2003, alebo na ktoré sa môže vzťahovať čiastočné vykonávanie podľa článku 64 ods. 2 uvedeného nariadenia;

c) od roku 2010 jednej alebo viacerých priamych platieb, na ktoré sa môže vzťahovať čiastočné vykonávanie alebo osobitná podpora, ako sa ustanovuje v článku 51 ods. 2 a článku 68 tohto nariadenia.

Tento finančný rámec sa rovná rozdielu medzi:

a) celkovou výškou podpory na (pod)sektor vyplývajúcou z uplatňovania písmena a) alebo b) prvého pododseku odseku 2 v závislosti od prípadu a

b) celkovou výškou priamej podpory, ktorá by bola k dispozícii v príslušnom novom členskom štáte pre ten istý (pod)sektor v dotknutom roku v rámci [SJPP].

6. Nový členský štát môže na základe objektívnych kritérií a po povolení Komisiou rozhodnúť o výške doplnkovej vnútroštátnej podpory, ktorá sa má poskytnúť.

7. Povolenie Komisie:

a) v prípade uplatňovania písmena b) prvého pododseku odseku 2 špecifikuje príslušné režimy vnútroštátnych priamych platieb porovnateľné s režimom SPP;

b) vymedzí výšku, do ktorej sa môže vyplatiť doplnková vnútroštátna podpora, sadzbu doplnkovej vnútroštátnej podpory a prípadne podmienky jej poskytnutia;

c) sa udelí po vykonaní akýchkoľvek úprav, ktoré sa môžu stať nevyhnutnými na základe vývoja v SPP.

8. Na poľnohospodárske činnosti, pre ktoré nie sú ustanovené priame platby v iných ako nových členských štátoch, sa neposkytnú žiadne doplnkové vnútroštátne platby ani podpora.“

28 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 671/2012 z 11. júla 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 204, s. 11), doplnilo do nariadenia č. 73/2009 článok 133a s nadpisom „Prechodná vnútroštátna pomoc“, podľa ktorého znenia:

„1. … nové členské štáty, ktoré uplatňujú [SJPP], [majú] možnosť poskytovať v roku 2013 prechodnú vnútroštátnu pomoc.

S výnimkou Cypru podlieha poskytnutie takejto pomoci schváleniu Komisiou, ktoré sa udeľuje v súlade s odsekom 5.

2. Prechodná vnútroštátna pomoc sa môže poskytovať poľnohospodárom v sektoroch, v ktorých sa podľa článkov 132 a 133 povolilo v roku 2012 poskytovanie [DVPP] a v prípade Cypru poskytovanie štátnej pomoci.

3. Podmienky poskytnutia pomoci sú rovnaké ako podmienky, ktorými sa povolilo poskytnutie platieb podľa článkov 132 a 133 na rok 2012.

…“

Nariadenie (EÚ) č. 1307/2013

29 Článok 37 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, s. 608), stanovuje:

„Podmienky poskytnutia prechodnej vnútroštátnej pomoci sú rovnaké ako podmienky, ktorými sa povoľuje poskytnutie platieb podľa článku 132 ods. 7 alebo článku 133a nariadenia (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o rok 2013, s výnimkou znižovania platieb v dôsledku uplatňovania článku 132 ods. 2 v spojení s článkami 7 a 10 uvedeného nariadenia.“

Nariadenie (EÚ) č. 1310/2013

30 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1310/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú niektoré prechodné ustanovenia o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1305/2013, pokiaľ ide o zdroje a ich rozdeľovanie na rok 2014, a ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013, (EÚ) č. 1306/2013 a (EÚ) č. 1308/2013, pokiaľ ide o ich uplatňovanie v roku 2014 (Ú. v. EÚ L 347, s. 865), doplnilo do nariadenia č. 73/2009 článok 133b s názvom „Prechodná vnútroštátna pomoc v roku 2014“, ktorý vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Pomoc podľa tohto článku možno poskytovať poľnohospodárom v sektoroch, na ktoré sa v roku 2013 poskytla prechodná vnútroštátna pomoc podľa článku 133a.“

Vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final

31 Šieste odôvodnenie vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 4391 znie takto:

„Komisia uverejnila pracovný dokument pre Riadiaci výbor pre priame platby z 20. októbra 2011, ktorý obsahoval podrobné vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým sa má vykonať zníženie doplnkových vnútroštátnych priamych platieb niektorými novými členskými štátmi v roku 2012 na základe článku 132 ods. 2 nariadenia (ES) č. 73/2009.“ [*neoficiálny preklad*]

32 Vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final obsahuje dva články, ktoré sú formulované takto:

„Článok 1

1. Litva je oprávnená poskytnúť [DVPP] za rok 2012 v súlade s podmienkami stanovenými v jej žiadosti z 22. marca 2012.

2. Úroveň, do ktorej možno vyplatiť [DVPP], a zodpovedajúca minimálna sadzba sú stanovené v prílohe tohto rozhodnutia.

3. Výmenným kurzom, ktorý sa má použiť pri platbách, je výmenný kurz, ktorý sa vzťahuje na platby poskytované na základe [SJPP] upraveného v článku 122 nariadenia (ES) č. 73/2009.

4. Ak je celková suma priamych platieb, ktoré sa majú poskytnúť poľnohospodárovi podľa nariadenia (ES) č. 73/2009, vrátane všetkých [DVPP] vyššia ako 5 000 EUR, od sumy [DVPP], ktorá sa má poskytnúť tomuto poľnohospodárovi, sa v súlade s prílohou tohto rozhodnutia odpočíta suma zodpovedajúca 10 % z celkovej sumy prevyšujúcej 5 000 EUR. Táto percentuálna sadzba sa zvýši o štyri

percentuálne body, ak je celková suma všetkých priamych platieb vrátane všetkých [DVPP] vyššia ako 300 000 EUR, ale zníženie sa uplatní len na tú časť celkovej sumy, ktorá prevyšuje 300 000 EUR a skladá sa z [DVPP].

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Litovskej republike.“ [*neoficiálny preklad*]

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

33 Od pristúpenia Litovskej republiky k Únii je príjem litovských poľnohospodárov podporovaný prostredníctvom priamych platieb, ktoré zahŕňajú platby financované z rozpočtu Únie a vnútroštátne priame platby financované z rozpočtu dotknutého štátu. Litovská republika sa rozhodla pre SJPP. Podľa tohto systému sa platba vypočíta rozdelením ročného finančného limitu dotknutého štátu príslušnou poľnohospodárskou plochou na získanie pomoci.

34 Podľa aktu o pristúpení z roku 2003 priame platby Únie poľnohospodárom v Litve a v ostatných nových členských štátoch postupne vzrástli. Tieto platby mali dosiahnuť 100 % úrovne priamych platieb vyplatených v iných ako nových členských štátoch až od roku 2013. Až do tohto dátumu bolo novým členským štátom povolené poskytovať po schválení Komisiou DVPP.

35 Podľa vnútroštátneho súdu cieľ stanovený v akte o pristúpení z roku 2003, a to dosiahnuť v roku 2012 úroveň priamych platieb vo výške 90 % úrovne priamych platieb vyplatených v iných ako nových členských štátoch, sa v Litve nedosiahol. Spôsobila to skutočnosť, že priame platby sa vyplácali na základe referenčných výnosov poľnohospodárskych plodín konštatovaných v rokoch 2000 až 2002. Na tomto základe sa mal tiež vypočítať finančný limit 100 % priamych platieb Litovskej republiky, z ktorého sa pri delení základnou plochou získala priama platba na hektár. Referenčný výnos do roku 2012 však prudko vzrástol a základná plocha sa neustále zvyšuje. Výška priamych platieb za hektár sa v dôsledku toho znížila.

36 Dňa 20. októbra 2011 Komisia prijala pracovný dokument DS/2011/14/REV2, upresňujúci spôsoby, akými majú niektoré nové členské štáty v roku 2012 podľa nariadenia č. 73/2009 uplatňovať moduláciu priamych platieb a zníženie DVPP. Tým boli na jednej strane priame platby prevyšujúce 5 000 eur podriadené modulácii. Na druhej strane podľa vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 4391 final sa na DVPP vyplatené poľnohospodárom v Litve uplatnilo zníženie 10 %.

37 V roku 2012 pán Jakutis a poľnohospodárske družstvo Kretingalė podali na agentúru žiadosti o podporu na poľnohospodárske plochy a iné plochy.

38 Vo vzťahu k pánovi Jakutisovi agentúra vydala 5. júna 2013 rozhodnutie, podľa ktorého vzhľadom na to, že celková suma priamych platieb vrátane všetkých DVPP, na ktoré mal pán Jakutis nárok za rok 2012, bola vyššia ako 5 000 eur [teda 17 264 litovských litasov (LTL)], muselo sa uplatniť zníženie DVPP.

39 Vo vzťahu k poľnohospodárskemu družstvu Kretingalė agentúra rozhodnutím z 22. mája 2013 uplatnila moduláciu priamych platieb financovaných pomocou EPZF, ako aj zníženie DVPP. Celková suma priamych platieb a DVPP vyplatených tomuto družstvu prevyšuje 300 000 eur.

40 Pán Jakutis a poľnohospodárske družstvo Kretingalė podali na vnútroštátny súd žalobu o zrušenie uvedených rozhodnutí.

41 Podľa žalobcov v konaní vo veci samej neexistoval nijaký právny základ na uplatnenie modulácie priamych platieb alebo zníženia DVPP v Litve za rok 2012. Tvrdia, že z ustanovení aktu o pristúpení z roku 2003 vyplýva, že pokiaľ nie je skutočne preukázané, že sumy a úrovne priamych platieb litovských podnikov dosiahli sumy a úrovne priamych platieb v iných ako nových členských štátoch, priame platby vyplácané litovským podnikom nemožno modulovať na základe článku 7 a článku 10 ods. 1 nariadenia č. 73/2009.

42 Žalobcovia v konaní vo veci samej zdôrazňujú, že za rok 2012 bola úroveň priamych platieb v iných ako nových členských štátoch vyššia než 90 % úrovne všetkých priamych platieb, zatiaľ čo bolo matematicky nemožné, aby dosiahla 90 % tejto úrovne v Litve. Okrem toho priame platby financované z rozpočtu Únie vyplácané litovským poľnohospodárom v roku 2012 boli viac ako dvakrát nižšie než platby prijaté v iných ako nových členských štátoch, dokonca modulované o 10 %. Pokiaľ nie je skutočne preukázané, že sumy a úrovne priamych platieb litovských poľnohospodárskych podnikov dosiahli sumy a úrovne priamych platieb v iných ako nových členských štátoch, priame platby vyplácané litovským podnikom by nemali byť a nesmú byť modulované a DVPP nemožno znížiť.

43 Agentúra zdôraznila, že nemá právomoc posudzovať zákonnosť nariadenia vlády a už vôbec nie zákonnosť rozhodnutia Európskej komisie.

44 Litovská vláda potvrdzuje skutočnosti, ktoré uvádzajú žalobcovia v konaní vo veci samej, pričom uvádza, že Komisia nevykonala žiadne vyšetrovanie ani nepredložila žiadne informácie, ktoré potvrdzujú, že v roku 2012 bola úroveň priamych platieb v iných ako nových členských štátoch rovnaká ako úroveň platieb v nových členských štátoch. Tvrdenia uvádzané v pracovnom dokumente DS/2011/14/REV2, podľa ktorých úroveň platieb v nových členských štátoch dosiahla úroveň platieb v iných ako nových členských štátoch, vychádzajú z výkladu percentuálnych podielov uvádzaných v nariadení č. 73/2009.

45 Podľa litovskej vlády veľký počet podnikov v iných ako nových členských štátoch dostal za rok 2012 menej než 5 000 eur ako priame platby, a keďže podľa článku 7 nariadenia č. 73/2009 sa modulácia na nich neuplatňovala, boli im priame platby vyplatené v rozsahu 100 %. Dôsledkom toho bolo, že hoci sa modulácia uplatňovala iba vo vzťahu k podnikom, ktoré získali viac ako 5 000 eur ako priame platby, celková úroveň priamych platieb v iných ako nových členských štátoch je vyššia než 90 % úrovne všetkých priamych platieb. Naopak, v nových členských štátoch všetky podniky získali priame platby vo výške 90 %, nezávisle od toho, či priame platby vyplatené podniku presahovali, alebo nepresahovali 5 000 eur.

46 Vnútroštátny súd má pochybnosti o súlade tejto situácie so zásadou nediskriminácie. Keďže suma vyplácaná za hektár sa v nových členských štátoch a v iných ako nových členských štátoch objektívne líši, tieto skupiny štátov sú v odlišných situáciách, a nemalo by sa s nimi teda zaobchádzať rovnako, teda uplatnením rovnakej modulácie. Komisia bola teda na základe zásady starostlivosti a zásady riadnej správy vecí verejných povinná zhromaždiť všetky skutkové údaje potrebné na výkon diskrečnej právomoci, ktorou disponuje.

47 Za týchto okolností Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Pokiaľ ide o posúdenie úrovne priamych platieb v starých a nových členských štátoch EÚ podľa článku 10 ods. 1 v spojení s článkami 7 a 121 nariadenia č. 73/2009:

a) Má sa článok 7 ods. 1 v spojení s článkom 10 ods. 1 a článkom 121 nariadenia č. 73/2009 vykladať v tom zmysle, že úroveň priamych platieb prevyšujúcich sumu 5 000 eur dosahovala v roku 2012 v starých členských štátoch 90 %?

b) Pokiaľ je odpoveď na prvú otázku kladná, znamená to, že úroveň priamych platieb v nových a starých členských štátoch EÚ nebola v roku 2012 vyrovnaná na základe obsahu a cieľov článku 10 ods. 1 a článku 121 nariadenia č. 73/2009?

c) Sú článok 10 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 73/2009 (‚... po zohľadnení akýchkoľvek znížení uplatnených podľa článku 7 ods. 1‘) a pracovný dokument Komisie DS/2011/14/REV 2, v ktorom je na účely porovnania stanovený rozdielny základ priamych platieb – v nových členských štátoch EÚ sa úroveň priamych platieb hodnotí bez uplatnenia modulácie (90 % podľa článku 121 tohto nariadenia), zatiaľ čo v starých členských štátoch EÚ po uplatnení modulácie (100 % mínus 10 % podľa článku 7 ods. 1 [písm. d)] uvedeného nariadenia) –, v rozpore s aktom o pristúpení [z roku 2003] a so zásadami práva Európskej únie, okrem iného so zásadou ochrany legitímnej dôvery, riadnej správy vecí verejných, spravodlivej hospodárskej súťaže a nediskriminácie, ako aj s cieľmi SPP zakotvenými v článku 39 ZFEÚ?

2. Pokiaľ ide o nezlučiteľnosť článku 10 ods. 1 a článku 132 ods. 2 posledného pododseku *in fine* nariadenia č. 73/2009 a právnych predpisov Európskej únie prijatých na ich základe s aktom o pristúpení [z roku 2003] a s niektorými zásadami práva Európskej únie:

a) Sú článok 10 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 73/2009 (‚po zohľadnení akýchkoľvek znížení uplatnených podľa článku 7 ods. 1‘) a článok 132 ods. 2 posledný pododsek *in fine* (‚pričom sa od roku 2012 zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10‘), ako aj pracovný dokument Komisie DS/2011/14/REV 2 a vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final, ktoré boli prijaté na ich základe, v rozpore s aktom o pristúpení z roku 2003, ktorý nestanovuje moduláciu priamych platieb a zníženie [DVPP] v nových členských štátoch EÚ a/alebo rok, v ktorom sa predpokladá vyrovnanie priamych platieb v nových a starých členských štátoch EÚ?

b) Sú článok 10 ods. 1 a článok 132 ods. 2 posledný pododsek nariadenia č. 73/2009, ako aj pracovný dokument Komisie DS/2011/14/REV 2 a vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final v rozsahu, v akom sa v súlade s ich obsahom a cieľmi uplatňuje v roku 2012 modulácia priamych platieb a zníženie [DVPP] v nových členských štátoch EÚ, ktorým je poskytovaná výrazne nižšia podpora než starým členským štátom EÚ, v rozpore so zásadami práva Európskej únie, okrem iného so zásadou ochrany legitímnej dôvery, spravodlivej hospodárskej súťaže a nediskriminácie, a s cieľmi SPP zakotvenými v článku 39 ZFEÚ, najmä s cieľom zvyšovania produktivity poľnohospodárstva?

c) Predstavuje zmena a doplnenie článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009 (‚pričom sa od roku 2012 zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10‘), ktorá bola vykonaná korigendom (zmena a doplnenie netechnickej povahy, ktorou bol podstatne zmenený obsah ustanovenia, keďže bolo stanovené, že vyrovnanie priamych platieb v nových a starých členských štátoch EÚ sa predpokladá v roku 2012), porušenie zásad práva Európskej únie, okrem iného zásady ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, riadnej správy vecí verejných a nediskriminácie?

d) Má slovo ‚dydis‘ [‚úroveň‘] použité v ustanovení článku 1c [nariadenia č. 1259/1999] rovnaký význam ako slovo ‚lygis‘ [‚výška‘] v článku 132 ods. 2 poslednom pododseku nariadenia č. 73/2009?

3. Sú vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 4391 final a pracovný dokument Komisie DS/2011/14/REV 2, ktoré neboli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* a neuvádzajú sa v nich primerané dôvody (boli prijaté len na základe predpokladu, že v roku 2012 sa vyrovná úroveň priamych platieb v nových a starých členských štátoch EÚ), v rozpore s aktom o pristúpení z roku 2003 a so zásadami práva Európskej únie, okrem iného so zásadou právnej

istoty, ochrany legitímnej dôvery a riadnej správy vecí verejných? Ak áno, je potrebné zrušiť článok 1 ods. 4 vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 4391 final v dôsledku toho, že je v rozpore s nariadením č. 73/2009 a s aktom o pristúpení z roku 2003?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke písm. a) a b)

48 Svojou prvou otázkou písm. a) a b) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 7 ods. 1, článok 10 ods. 1 a článok 121 nariadenia č. 73/2009 majú vykladať v tom zmysle, že pojem „úroveň priamych platieb uplatniteľná v iných ako nových členských štátoch“ treba chápať tak, že uvedená úroveň sa v roku 2012 rovnala 90 % úrovne všetkých priamych platieb a že pojem „úroveň priamych platieb v nových členských štátoch“ treba chápať tak, že táto úroveň sa v roku 2012 rovnala úrovni v starých členských štátoch.

49 Kladná odpoveď na túto otázku by viedla k uplatniteľnosti modulácie na priame platby vyplácané poľnohospodárom v nových členských štátoch v zmysle článkov 7, 10 a 121 toho istého nariadenia a podľa článku 132 uvedeného nariadenia na DVPP.

50 Je nesporné, že tieto platby vyplatené uvedeným poľnohospodárom v roku 2012 boli nielen nižšie než platby vyplatené poľnohospodárom v starých členských štátoch, ale že sa tiež líšili v rámci dvoch skupín členských štátov.

51 Keďže však článok 10 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 pri zavedení spojenia medzi príslušnými úrovňami priamych platieb v každej z týchto dvoch skupín členských štátov uvádza, že napriek podstatným rozdielom, ktoré existujú medzi výškami priamych platieb v každej z týchto dvoch skupín členských štátov, ktoré odporujú tomu, aby sa spoločná úroveň dosiahla výpočtom priemeru príslušných súm, spoločná úroveň bola určená.

52 Za absencie definície „úrovne priamych platieb uplatniteľnej v iných ako nových členských štátoch“, uvedenej v článkoch 10 a 121 nariadenia č. 73/2009 v práve Únie, treba tento výraz vykladať vzhľadom na jeho kontext a ciele, ktoré sledoval normotvorca Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Szatmári Malom, C-135/13, EU:C:2014:327, bod 31 a citovanú judikatúru).

53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odkaz na uvedenú úroveň sa do práva Únie zaviedol aktom o pristúpení z roku 2003 na účely úpravy postupného zavádzania priamych platieb v nových členských štátoch.

54 Cieľom takéhoto postupného a nie okamžitého zavádzania uvedených platieb v nových členských štátoch je snaha o nespomalenie reštrukturalizácie odvetvia poľnohospodárstva a snaha o nevytváranie väčších príjmových rozdielov a sociálnych nepomerov priznaním pomoci, ktorá by bola neprimeraná úrovni príjmov poľnohospodárov a obyvateľstva ako celku (pozri v tomto zmysle rozsudky Bábolna, C-115/10, EU:C:2011:376, bod 34, a Poľsko/Rada, C-273/04, EU:C:2007:622, bod 69).

55 Hoci z kalendára zavádzania uvedeného v kapitole 6 prílohy II aktu o pristúpení z roku 2003 vyplýva, že priame platby vyplácané poľnohospodárom v nových členských štátoch stále predstavujú určité percento z „výšky [uplatňovanej]“ v iných ako nových členských štátoch, ich výpočet sa vykonáva úplne autonómne.

56 Základná plocha sa tak určila uvedenou kapitolou 6, hoci každoročné stropy, ako aj pravidlá upravujúce platby vyplatené v rámci SJPP sú uvedené v nariadení č. 1782/2003 po tom, čo tam boli doplnené v uvedenom poradí rozhodnutím 2004/281 a nariadením č. 583/2004.

57 Treba konštatovať, že úroveň, ktorú mali priame platby vyplácané v nových členských štátoch v roku 2013 dosiahnuť, a to 100 % súm plánovaných na základe vyššie uvedených referenčných údajov na rok 2003, nie je závislá od skutočnej úrovne priamych platieb. Úlohou normotvorcu Únie však bolo nie zrovnať nominálne úrovne, ale dosiahnuť abstraktnú úroveň 100 %, akceptujúc zároveň, že to vytvára rozdielne sumy v každom členskom štáte.

58 Je pravda, že ako to poznamenal vnútroštátny súd, základná plocha sa v Litve od roku 2003 takmer zdvojnásobila, čím sa zredukovala suma priamych platieb na hektár. Napriek tomu táto okolnosť, ktorá sa týka iba súm priamych platieb vyplatených individuálne každému poľnohospodárovi, zostáva bez vplyvu na fungovanie zavedeného mechanizmu, ktorý postupne dvíha strop priamych platieb na úroveň 100 %.

59 Vzhľadom na takto stanovené spojenie medzi príslušnými úrovňami priamych platieb vyplývajúce z aktu o pristúpení z roku 2003 a vychádzajúc z ustanovení primárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok Parlament/Rada, C-413/04, EU:C:2006:741, bod 43), toto spojenie treba pri výklade nariadenia č. 73/2009 považovať za *acquis*, keďže odráža ustanovenia uvádzané v prílohe II uvedeného aktu o pristúpení.

60 Za týchto okolností nemôže uspieť argumentácia, ktorú uvádza vnútroštátny súd a ku ktorej sa pripájajú žalobcovia v konaní vo veci samej a litovská vláda, a ktorá smeruje k spochybňovaniu rovnosti, v zmysle článku 10 nariadenia č. 73/2009, medzi úrovňami priamych platieb uplatniteľných v starých členských štátoch a v nových členských štátoch z dôvodu skutočnosti, že neuplatniteľnosť modulácie na priame platby nižšie ako 5 000 eur má za dôsledok to, že suma priamych platieb vyplatených za rok 2012 v starých členských štátoch je napriek modulácii 10 % v skutočnosti vyššia než úroveň 90 % všetkých priamych platieb, teda úroveň formálne dosiahnutá v nových členských štátoch.

61 Keďže úroveň priamych platieb uplatniteľná pred moduláciou je 100 % nezávislá od súm skutočne vyplatených v rôznych členských štátoch, všeobecná modulácia 10 %, uvádzaná v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 73/2009, sa musí považovať za zníženie v zmysle článku 10 ods. 1 tohto nariadenia, na ktoré treba prihliadať na účely konštatovania rovnosti uplatniteľných priamych platieb.

62 Naopak, zohľadnenie nominálnych účinkov týchto výpočtov by okrem otázky počtu poľnohospodárov, ktorí dostali menej ako 5 000 eur v starých členských štátoch, resp. nových členských štátoch, nastolilo aj otázku podstatného rozdielu medzi vyplatenými sumami priamych platieb za hektár, čo by znemožnilo absolútne porovnanie medzi úrovňami platieb vyplácaných v týchto dvoch skupinách členských štátov. Výber kritéria abstrahujúceho úroveň uplatniteľných priamych platieb umožňuje vyhnúť sa takým úvahám.

63 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku písm. a) a b) odpovedať, že článok 7 ods. 1, článok 10 ods. 1 a článok 121 nariadenia č. 73/2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že pojem „úroveň priamych platieb uplatniteľná v iných ako nových členských štátoch“ treba chápať tak, že uvedená úroveň sa v roku 2012 rovnala 90 % úrovne všetkých priamych platieb, a že pojem „úroveň priamych platieb v nových členských štátoch“ treba chápať tak, že táto úroveň sa v roku 2012 rovnala úrovni v starých členských štátoch.

O prvej otázke písm. c) a druhej otázke písm. a) a b)

64 Svojou prvou otázkou písm. c) a druhou otázkou písm. a) a b) sa vnútroštátny súd pýta, či sú článok 10 ods. 1 *in fine* a článok 132 ods. 2 posledný pododsek *in fine* nariadenia č. 73/2009, vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final, ako aj pracovný dokument DS/2011/14/REV 2 neplatné.

65 Pokiaľ ide o pracovný dokument DS/2011/14/REV 2, treba na úvod poznamenať, že zo šiesteho odôvodnenia vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 4391 final vyplýva, že toto rozhodnutie bolo prijaté vzhľadom na obsah tohto pracovného dokumentu. Za týchto okolností v danom prípade postačuje pristúpiť k vykonaniu preskúmania platnosti uvedeného rozhodnutia, keďže vykonať preskúmanie odlišujúce sa od platnosti uvedeného dokumentu by nebolo namieste.

Zlučiteľnosť s aktom o pristúpení z roku 2003

66 Pokiaľ ide po prvé o údajný rozpor s aktom o pristúpení z roku 2003, ten podľa vnútroštátneho súdu vyplýva zo skutočnosti, že uvedený akt nestanovuje moduláciu priamych platieb Únie ani zníženie DVPP v nových členských štátoch, hoci uplatnenie prostredníctvom predmetných ustanovení modulácie v nových členských štátoch za rok 2012, teda pred dosiahnutím 100 % úrovne priamych platieb, odporuje dohode, ku ktorej došlo v priebehu roku 2003, podľa ktorej priame platby mali dosiahnuť uvedenú úroveň v roku 2013.

– Priame platby Únie

67 Na úvod treba pripomenúť, že postupné zavádzanie priamych platieb Únie v nových členských štátoch nemalo viesť k rovnosti súm vyplácaných v starých členských štátoch a nových členských štátoch. Cieľom bolo, ako to vyplýva z bodov 53 a 54 tohto rozsudku, predísť poškodeniu vývoja poľnohospodárskeho odvetvia v nových členských štátoch, ak by sa bez prechodného obdobia zaviedla vopred určená úroveň pomoci pre každý z týchto členských štátov.

68 Vzhľadom na tento špecifický cieľ, systém zavedený aktom o pristúpení z roku 2003 v zásade nebráni uplatneniu reformy so všeobecným dosahom, ako je modulácia, ktorá sa považuje za zlepšenie fungovania SPP vo všetkých členských štátoch, na nové členské štáty, keď sa dospeje k lepšej rovnováhe medzi nástrojmi na podporu trvalo udržateľného poľnohospodárstva a nástrojmi na podporu rozvoja vidieka.

69 Hoci akt o pristúpení z roku 2003 neupravoval otázku uplatnenia modulácie v nových členských štátoch, bolo to pre skutočnosti, že reforma SPP, ktorá zaviedla moduláciu, sa realizovala paralelne s vyjednávaniami s cieľom pristúpenia nových členských štátov. Ako to poznamenal generálny advokát v bode 91 svojich návrhov, modulácia bola zavedená nariadením č. 1782/2003 po uzavretí aktu o pristúpení z roku 2003 a článok 12a nariadenia č. 1782/2003, upravujúci moduláciu v nových členských štátoch, bol následne doplnený do uvedeného nariadenia nariadením č. 583/2004. Možnosť doplniť takéto zmeny do *acquis* Spoločenstva uplatniteľného na uvedené členské štáty bola výslovne stanovená v článkoch 23 a 57 aktu o pristúpení z roku 2003.

70 Zatiaľ čo prípadné uplatnenie modulácie na priame platby vyplácané v nových členských štátoch nebolo v konaní vo veci samej ako také spochybňované, vnútroštátny súd sa pýta na podmienky tohto uplatnenia.

71 V tejto súvislosti je nesporné, že obsah článku 12a nariadenia č. 1782/2003 bol prebratý a spresnený článkom 10 nariadenia č. 73/2009 v dvoch smeroch. Tento článok na jednej strane požaduje zohľadniť účinky modulácie v starých členských štátoch na účely konštatovania, že úroveň priamych platieb v nových členských štátoch je už prinajmenšom rovnaká ako úroveň uplatniteľná v starých členských štátoch. Na druhej strane z toho vyplýva, že percentuálny podiel, ktorý treba zohľadniť na účely modulácie v nových členských štátoch, sa obmedzuje na rozdiel v príslušných úrovniach priamych platieb.

72 Toto posledné uvedené pravidlo má za cieľ zabezpečiť, ako to spresňuje odôvodnenie 17 nariadenia č. 73/2009, aby modulácia neviedla k zníženiu čistej sumy vyplatenej poľnohospodárovi v novom členskom štáte pod sumu, ktorá sa má zaplatiť rovnocennému poľnohospodárovi v iných členských štátoch, ako sú nové členské štáty.

73 Ako to správne uviedli poľská vláda a Komisia vo svojich písomných pripomienkach, podľa tohto pravidla uplatniteľnosť modulácie v roku 2012 neviedla k zníženiu priamych platieb do 300 000 eur vyplatených v nových členských štátoch z dôvodu skutočnosti, že rozdiel príslušných úrovní bol nulový.

74 Naopak, uplatnenie modulácie na priame platby vyplatené v nových členských štátoch v roku 2012 viedlo k zníženiu súm prevyšujúcich 300 000 eur o 4 %. Toto zníženie mohlo samozrejme zvýšiť podstatný rozdiel existujúci medzi sumami priamych platieb za hektár vyplácanými v starých členských štátoch a nových členských štátoch. Úroveň uvedených súm, ktorá sa po tomto znížení dosiahla, však v nových členských štátoch zostávala vyššia než úroveň uplatniteľná v starých členských štátoch, kde sa modulácia pohybuje okolo 14 %.

75 Treba teda konštatovať, že spolu s článkom 10 ods. 2 a odôvodnením 17 nariadenia č. 73/2009 má článok 10 ods. 1 uvedeného nariadenia prispievať k cieľu, ktorý spočíva v dosiahnutí lepšej rovnováhy medzi podporou trvalo udržateľného poľnohospodárstva a podporou rozvoja vidieka vo všetkých členských štátoch, čo je cieľ, ktorý zapadá do normatívneho rámca vyznačeného aktom o pristúpení z roku 2003.

76 Za týchto okolností treba konštatovať, že článok 10 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 73/2009 je tým, že umožňuje uplatňovať prostredníctvom zohľadnenia účinkov modulácie v starých členských štátoch systém modulácie priamych platieb Únie vo všetkých členských štátoch v roku 2012, zlučiteľný s aktom o pristúpení z roku 2003.

– DVPP

77 Článok 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 stanovuje, že celková priama podpora, ktorá sa môže udeliť poľnohospodárovi v nových členských štátoch vrátane všetkých DVPP, nesmie prekročiť výšku priamej podpory, na ktorú by mal poľnohospodár nárok v rámci zodpovedajúcej priamej platby uplatňovanej v tom istom čase na členské štáty v iných ako nových členských štátoch, pričom sa zohľadňuje uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10 uvedeného nariadenia.

78 Hoci tento zákaz prekročenia už bol zavedený kapitolou 6 A bodom 27 písm. b) prílohy II aktu o pristúpení z roku 2003 do článku 1c nariadenia č. 1259/1999, požiadavka zohľadniť v tejto súvislosti účinky modulácie v starých členských štátoch bola stanovená až uvedeným článkom 132 ods. 2.

79 Táto požiadavka viedla Komisiu k názoru, že modulácia sa mala uplatňovať na DVPP vyplatené v Litve za rok 2012.

80 Hoci z rovnakých dôvodov, ktoré už odôvodňovali moduláciu priamych platieb Únie podľa článku 10 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 73/2009, treba konštatovať, že pokračovanie uplatňovania modulácie na všetky priame platby vyplácané poľnohospodárom v nových členských štátoch je v zásade zlučiteľné s aktom o pristúpení z roku 2003, posúdenie zákonnosti konkrétnych detailov tohto uplatnenia, uvádzané vo vykonávacom rozhodnutí C(2012) 4391 final, si vyžaduje výklad článku 132 nariadenia č. 73/2009 v súlade s aktom o pristúpení z roku 2003.

81 V tejto súvislosti treba poznamenať, že povolenie zo strany Komisie, ktorému podlieha poskytovanie DVPP v zmysle odseku 6 uvedeného článku, závisí od konkrétneho a podrobného preskúmania predmetných platieb, čo je preskúmanie, ktorého etapy sú už uvedené v článku 1c, ktorý kapitola 6

A bod 27 písm. b) prílohy II aktu o pristúpení z roku 2003 doplnila do nariadenia č. 1259/1999. Z tohto ustanovenia vyplýva, že podmienky uplatnenia modulácie sa menia v závislosti od systému platby, ktorý si zvolí nový členský štát, a to systém jednotnej platby alebo SJPP.

82 Hoci uvedený článok 1c, ako aj článok 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 sa v zásade týkajú všetkých nových štátov, z odseku 4 každého z týchto článkov vyplýva, že ak sa nový členský štát rozhodne uplatňovať SJPP, môže za podmienok uvedených v odsekoch 5 a 8 každého z uvedených článkov poskytnúť doplnkovú štátnu priamu pomoc.

83 V súlade s legitímnym dôvodom uplatňovať od roku 2012 systém modulácie v nových členských štátoch vrátane, ako to navrhuje odôvodnenie 17 nariadenia č. 73/2009, vo vzťahu k DVPP, treba zjednotiť mechanizmus zníženia kumulovanej sumy priamych platieb Únie a DVPP so systémom modulácie prahov priamych platieb Únie.

84 Pokiaľ ide o uvedenú kumulovanú sumu, zníženia treba zohľadniť, len ak je modulácia uplatniteľná na priame platby Únie. Keďže podľa článku 10 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 sa modulácia neuplatňuje na platby nižšie ako 300 000 eur, zníženia tiež nemajú zaťažovať DVPP.

85 Pretože, ako sa poznamenalo v bode 73 tohto rozsudku, článok 7 ods. 1 nariadenia č. 73/2009 sa neuplatňuje v nových členských štátoch, uplatní sa len článok 7 ods. 2 tohto nariadenia, a preto je uplatniteľné iba zníženie o 4 percentuálne body na sumy prevyšujúce 300 000 eur.

86 Uložením uplatnenia modulácie v roku 2012 vo vzťahu k poľnohospodárom, pre ktorých sa celková suma priamych vnútroštátnych platieb a platieb Únie pohybuje od 5 000 do 300 000 eur, vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final nerešpektovalo paralelu medzi moduláciou priamych platieb a moduláciou DVPP.

87 Z toho vyplýva, že vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final treba vyhlásiť za neplatné.

Zlučiteľnosť s uvádzanými všeobecnými zásadami

88 Keďže rozpor vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 4391 final s aktom o pristúpení z roku 2003 bol preukázaný, nie je už viac potrebné skúmať zlučiteľnosť tohto rozhodnutia so všeobecnými zásadami, na ktoré poukazuje vnútroštátny súd.

89 Pokiaľ ide o články 10 a 132 nariadenia č. 73/2009, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, ako by tieto ustanovenia mohli porušovať uvádzané zásady práva Únie s výnimkou zásady nediskriminácie.

90 Pokiaľ ide o poslednú uvádzanú zásadu, treba poznamenať, že z dôvodu skutočnosti, že situácia poľnohospodárstva v nových členských štátoch bola úplne odlišná od situácie v starých členských štátoch, čo bráni vykonaniu platného porovnania (rozsudok Poľsko/Rada, C-273/04, EU:C:2007:622, body 87 a 88), špecifické ustanovenia článkov 10 a 132 nariadenia č. 73/2009, ktoré zodpovedajú legitímnemu dôvodu uplatňovať od roku 2012 systém modulácie v nových členských štátoch, neodporujú zásade nediskriminácie.

91 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na prvú otázku písm. c) a druhú otázku písm. a) a b) treba odpovedať, že vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final je neplatné, hoci preskúmanie uvedených otázok neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 10 ods. 1 *in fine* a článku 132 ods. 2 posledného pododseku *in fine* nariadenia č. 73/2009.

O druhej otázke písm. c)

92 Svojou druhou otázkou písm. c) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 132 ods. 2 posledný pododsek nariadenia č. 73/2009 v jeho znení vyplývajúcom z korigenda uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2010 je neplatný, keďže táto zmena prostredníctvom korigenda nevykonala opravu technickej povahy, ale vecnú zmenu obsahu.

93 Na úvod treba pripomenúť, že pri výklade ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok Rosselle, C-65/14, EU:C:2015:339, bod 43 a citovaná judikatúra).

94 Treba poznamenať, že oprava článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 sa vykonala vo všetkých úradných jazykoch Únie. Hoci pôvodná verzia uvedeného článku 132 ods. 2 posledného pododseku obsahovala vo všetkých úradných jazykoch Únie odkaz na rok 2012, uvedený odkaz sa uvádzal v niektorých jazykových verziách na začiatku tohto pododseku, zatiaľ čo v iných sa uvádzal na konci tohto pododseku.

95 Verzia v litovčine patrí k prvej kategórii týchto jazykových verzií, v ktorých sa rok uvádzal na začiatku posledného pododseku článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 pred korigendom. Oprava, ktorá sa vykonala, spočíva v tom, že slová „od roku 2012“ sa odstránili zo začiatku tohto pododseku a vložili sa medzi výrazy „pričom sa zohľadňuje“ a „uplatňovanie článku 7 v spojení s článkom 10“ na konci uvedeného pododseku.

96 Ako to správne uviedla Komisia, uvedenie roku 2012 na začiatku posledného pododseku článku 132 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 mohlo naznačovať, že toto ustanovenie treba vykladať v tom zmysle, že zákaz prekročenia sa týkal výlučne roka 2012, čo je výklad nezlučiteľný s cieľom uvedeného ustanovenia.

97 Treba teda konštatovať, že oprava vykonaná korigendom uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2010 predstavuje iba jednoduchú vysvetľujúcu korekciu bez vplyvu na rozsah dotknutého ustanovenia.

98 V dôsledku toho treba na druhú otázku písm. c) odpovedať, že preskúmanie tejto otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009 v jeho znení vyplývajúcom z korigenda uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2010.

O druhej otázke písm. d)

99 Svojou druhou otázkou písm. d) chce vnútroštátny súd vedieť, či význam pojmu „dydis“ v litovskom znení („úroveň“ v slovenskom znení), použitého v ustanovení článku 1c ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1259/1999, ktorý bol doplnený do nariadenia aktom o pristúpení z roku 2003, je rovnaký ako význam pojmu „lygis“ („výška“ v slovenskom znení) v článku 132 ods. 2 poslednom pododseku nariadenia č. 73/2009.

100 Na úvod treba pripomenúť, že uvedený článok 132 v podstate stanovuje rovnaké pravidlá ako článok 143c nariadenia č. 1782/2003, ktorý zase prebral opatrenia uvedené v článku 1c nariadenia č. 1259/1999.

101 Výraz v litovčine použitý v článku 143c ods. 2 poslednom pododseku nariadenia č. 1782/2003, ako aj v článku 1c ods. 2 poslednom pododseku nariadenia č. 1259/1999 je „dydis“. Tento výraz sa zmenil až pri prijatí nariadenia č. 73/2009, ktoré vo svojom článku 132 ods. 2 poslednom pododseku používa pojem „lygis“.

102 Naopak, vo viacerých iných jazykových verziách článku 1c ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1259/1999 a článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009 zostali použité v podstate rovnaké pojmy. Platí to najmä pre španielske, nemecké, anglické, francúzske, talianske a portugalské znenie.

103 Podľa ustálenej judikatúry sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými zneniami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudok Ivansson a i., C-307/13, EU:C:2014:2058, bod 40).

104 V tejto súvislosti treba poznamenať, že ani systematika, ani účel nariadenia č. 73/2009 nenasvedčujú v prospech odlišného významu vo vzťahu k skorším zneniam, ktorý by odrážal nahradenie pojmu „lygis“ pojmom „dydis“. Práve naopak, odôvodnenie 48 tohto nariadenia stanovuje, že „Podmienky poskytovania [DVPP]… by sa mali zachovať“.

105 V dôsledku toho treba konštatovať, že zmena terminológie použitej v litovskom znení článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009 v porovnaní s terminológiou použitou v zodpovedajúcich článkoch skorších nariadení nemení zmysel tohto odseku. Ako to poznamenal generálny advokát v bode 142 svojich návrhov, toto konštatovanie podporuje skutočnosť, že článok 132 ods. 2 posledný pododsek nariadenia č. 73/2009 preberá opatrenia uvedené v kapitole 6 A bode 27 písm. b) prílohy II aktu o pristúpení z roku 2003.

106 V dôsledku toho treba na druhú otázku písm. d) odpovedať, že význam pojmu „dydis“ použitého v litovskom znení článku 1c ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1259/1999, ktorý bol doplnený do nariadenia aktom o pristúpení z roku 2003, je rovnaký ako význam pojmu „lygis“ použitého v litovskom znení článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009.

O tretej otázke

107 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je vykonávacie rozhodnutie C(2012) 4391 final neplatné z dôvodov spočívajúcich v jeho odôvodnení alebo neuverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

108 Vzhľadom na konštatovanie neplatnosti uvedeného vykonávacieho rozhodnutia v bode 87 tohto rozsudku nie je potrebné odpovedať na túto otázku.

O trovách

109 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 7 ods. 1, článok 10 ods. 1 a článok 121 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú**

niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že pojem „úroveň priamych platieb uplatniteľná v iných ako nových členských štátoch“ treba chápať tak, že uvedená úroveň sa v roku 2012 rovnala 90 % úrovne všetkých priamych platieb, a že pojem „úroveň priamych platieb v nových členských štátoch“ treba chápať tak, že táto úroveň sa v roku 2012 rovnala úrovni v členských štátoch Európskeho spoločenstva v jeho zložení k 30. aprílu 2004.

2. **Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2012) 4391 final z 2. júla 2012, ktorým sa povoľuje vyplácanie doplnkových vnútroštátnych priamych platieb v Litve za rok 2012 je neplatné, hoci preskúmanie prejudiciálnych otázok neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 10 ods. 1 *in fine* a článku 132 ods. 2 posledného pododseku *in fine* nariadenia č. 73/2009.**

3. **Preskúmanie uvedených otázok neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009 v jeho znení vyplývajúcom z korigenda uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2010.**

4. **Význam pojmu „dydis“ použitého v litovskom znení článku 1c ods. 2 posledného pododseku nariadenia Rady (ES) č. 1259/1999 zo 17. mája 1999, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pre schémy priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktorý bol doplnený do nariadenia Aktom o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, je rovnaký ako význam pojmu „lygis“ použitého v litovskom znení článku 132 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 73/2009.**

Podpisy